

Ik geloof

Het geloof. In Hebrëëën 11: 1 staat: **“Het geloof is de zekerheid van de dingen die men hoopt en het bewijs van de dingen die men niet ziet.”** Ik vind dat misschien wel het mooiste vers uit de bijbel. In de

eerste zin staat: de zekerheid van de dingen die men hoopt.

Zekerheid en hoop. Hopen op uiteindelijk een toekomst waar de liefde regeert, maar het is hoop, dus je weet het niet zeker. Wat je wel zeker weet, is dat je het met heel je hart hoopt en dat is een extra motivatie om er nu vol voor te gaan! In de tweede zin staat: en het bewijs van de dingen die men niet ziet. Bewijs en niet zien. Er zijn veel dingen die wij zien, bijvoorbeeld een tafel of de ander. Hier gaat het over geloven in dat wat je niet ziet, maar wel heel erg naar verlangt, je wilt dat het zo is, bijvoorbeeld: geen toeval product willen zijn, dat het leven niet afgelopen is met de dood, dat de hemel en de aarde uiteindelijk één zullen zijn. Dat de liefde, ontsproten uit God, de sterkste kracht is. Daarom: volle kracht vooruit!!!

Een verhaaltje:

De weg en de voet

De weg zei tegen de voet:

Loop maar lekker over mij heen,

ik draag je...daarvoor ben ik er.

Wat fijn antwoordde de voet

en hij begon te lopen.

Na een tijdje vroeg hij: Ben jij nu de weg,

die ik moet gaan, of zit ik verkeerd? Hoe

weet ik nu of ik op de weg loop die voor mij bedoeld is?

Alle wegen zijn voor jou bedoeld

en op één van die wegen ben je nu.

Ik ben nu jouw doel antwoordde de weg.

Is mijn weg dan niet van tevoren voor mij uitgestippeld? Is er geen plan voor mij? vroeg de voet.

Maak je eigen plan maar zei de weg.

***Maar denk niet dat jouw plan alles overziet of in de hand heeft.
Soms gebeuren er dramatische dingen die je niet had kunnen
voorkomen. Dat is de pech van het leven. Iemand anders zei eens:
Dan heeft het toeval dat voor jou beslist.
Maar ik wil wel dat jij een weg van geluk bent zei de voet.
Geluk staat nooit op zichzelf zei de weg. Het staat in relatie met
verdriet en pijn en hoe je daar dan mee omgaat. En je staat er nooit
alleen voor.
Ik leer veel van je zei de voet. Dank je wel!
Graag gedaan antwoordde de weg.
Maar wat heb ik daarvoor nodig? vroeg de voet. Geloof zei de weg,
geloof in jezelf...in de ander....in samen ..en in de architect van
wegen die belangrijk zijn.
Ik hoop dat je daar nog veel waardevolle stappen op zult zetten!!***

Mijn ratio zegt:

***Alleen dat wat je ziet...bestaat. Er is geen liefdevolle God. Hoe valt
dat te rijmen met zoveel lijden? Een God van liefde kan dat toch niet
zo lang blijven aanzien? Geloof is gebaseerd op angst....kijk naar de
geschiedenis: hel en verdoemenis. Wat een leed heeft het geloof
veroorzaakt! Het toeval heeft beslist dat door het uitsterven van de
dinosauriërs de mens heeft kunnen ontstaan en niet door een
hogere macht is uitgedacht. Accepteer nou eens dat dit bestaan het
is en dat het met de dood is afgelopen. Dat verhoogt de waarde van
het leven nu!!***

Mijn gevoel zegt:

***Het kan niet zo zijn dat er niet meer is dan dit leven. Zoveel eng
toeval dat ervoor heeft gezorgd dat er zulke wonderschone,
complexe levensvormen zijn ontstaan, bestaat niet. Daar zit een
Creator achter. Ik heb er behoefte aan dat wij gewild en bedacht
zijn door iets/iemand die meer, hoger is dan wij en waar wij ons
door gedragen weten. Als de dood het laatste woord heeft, is dit
leven te oneerlijk voor woorden. Een leven na dit leven is juist een***

bekroning van het leven op aarde en een bevestiging daarvan. En wat is liefde die vergaat en opgaat in het niets? Niets toch? Liefde blijft, want het is afkomstig van haar Creator. Wat een troost!

Ik weet niet of God bestaat...soms twijfel ik. Ik wil dat hij bestaat.....dat weet ik zeker.

Een tijdje geleden las ik een uitspraak van Frenk van der Linden, journalist voor Kunstofradio en de Volkskrant. Hij zei: "Als je het bestaan van God niet kunt bewijzen, moet je actief op zoek naar de mogelijkheid dat Hij wel bestaat. Deze uitspraak had hij gehoord van de Nobelprijs winnende natuurkundige Richard Feynman. Na zijn onderzoek zei Frenk: "Vooralsnog zie ik aanmerkelijk meer aanwijzingen voor het niet-bestaan van God dan voor Zijn bestaan, maar zolang ik het definitieve bewijs niet heb gevonden, zoek ik door. Ik wil dingen snappen. In mijn theaterstuk "De verwondering" schreef ik over de worsteling van de hoofdpersoon met God: "Mijn God. Bent U een fata morgana....louter en alleen een projectie van menselijke behoeftes, waarvan de grootste angst is? Wie bent U? En als U bestaat....hoe lang kunt U nog toezien dat mensen elkaar kapot maken, dat mensen verrekken, afsterven, gemarteld en etnisch gezuiverd worden? Doet het U dan niets? Bent U slachtoffer geworden van Uzelf? Heeft U te veel afstand genomen van Uw almacht? Waar blijft U? Waarom verbergt U zich? Bent U bang dat als U nu ingrijpt Uw avontuur met ons mislukt is? Zijn wij dan niet meer dan een uit de hand gelopen evolutionair, met verstand gehandicapt roofdier? Iemand zei:" Het geloof is niet meer dan een vlucht uit de werkelijkheid. God zie ik als een trui die de mens voor zichzelf gebreid heeft om te verhullen dat hij naakt is."

Ik heb lang nagedacht over deze "trui uitspraak" en misschien verrassend....ik vind m prachtig, maar leg er wel een andere intentie in dan de bedenker. **Zij ziet het geloof als een vlucht, een ontkennen van de werkelijkheid. Ik zie het als een toevlucht om de werkelijkheid te kunnen verdragen.** Zij zit in haar ratio. Ik verlaat

haar. Ik kan God daar niet vinden...integendeel...alles spreekt daar tegen Hem. En dus ga ik ergens anders heen:

Mijn God

Dolend in het uitzichtloze niets

Levend uit en met te veel toeval

weet ik niet meer

waar ik zoek

wat ik vind

waarom ik ben

Dan zegt mijn verlangen.... mijn geloof:

“Bewijs mij niet

maar geef me een stem en ik zal jou

tot betekenis

tot troost

en tot zingeving zijn.”

Ik spring uit mijn ratio

en stroom mee

in eindeloze energie

van alles met alles samenhangende

onpeilbare liefde

Mijn God....ik geloof in U!